

1 DECEMBER 1927

No. 23

32e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Alle goede gave en alle volmaakte gift is van boven, van den
Vader der lichten afkomende, bij welken geen verandering is of
schaduw van omkeering. Jacobus 1:17.

GODS BELOFTEN AAN ZIJN VOLK. *)

(Slot).

Het wegvoeren van deze stammen was het begin van de verstrooiing van Israël, maar niet het einde. In het jaar 588 v. C. kwam Nebucadnezar, koning van Babel, tegen het koninkrijk Juda op. Hij nam Jeruzalem in, nam Zedekia, den koning, sloeg zijn zonen voor zijn oogen en stak toen zijn oogen uit en bracht hem gevangelijk naar Babel en vervulde aldus zekere voorspellingen door twee Hebreuwsche profeten gemaakt. Dit waren zeer opmerkelijke voorspellingen. Een hunner zeide, dat Zedekia gevangelijk naar Babel weggevoerd zou worden, terwijl de andere verklaarde dat Zedekia Babel nooit zou zien. Beide profetieën, alhoewel ze schijnbaar in tegenstrijd waren, kwamen uit, want de koning werd naar Babel gevoerd, doch zag Babel nooit, daar hij blind was.

De Joden werden gevangelijk weggevoerd en hun stad werd verwoest. Ongeveer elf jaren voordat Jeruzalem viel, werd Lehi een van den halven stam van Manasse, door God gewaarschuwd om Jeruzalem te verlaten en hij deed zulks; met een kolonie kwam hij naar dit land (Amerika, vert.) waar zij met anderen, die hen volgden een groote natie stichtten — de Nephieten, waarvan ik gesproken heb — en Zuid- en Noord-Amerika bevolkten. Mulek,

*) Toespraak gehouden den 9en Maart 1924, in den Tabernakel te Salt Lake City, door Ouderling Orson F. Whitney, een van den Raad der Twaalf Apostelen.

een van de zonen van Zedekia, die met een andere kolonie van Jeruzalem kwam, voegde zich bij hen. Zoodat wij in den Amerikaanschen Indiaan — het overblijfsel van een eens hoog beschaafd ras — het bloed van Jozef en het bloed van Juda gemengd vinden. De Indianen zijn van het Huis van Israël en groot zijn de beloften door Jezus Christus aan hen gemaakt, zooals u in het Boek van Mormon kunt lezen.

Zeventig jaren na de verwoesting van Jeruzalem stond Cyrus de Groote, die Babel omvergeworpen had, den gevangen genomen Joden, zooveel als dat voorrecht wenschten, toe om naar Jeruzalem terug te keeren en de stad weer op te bouwen. Vijftien duizend maakten van het aanbod gebruik en door Jozua en Zerubabel geleid, keerden zij terug en bouwden weer hun stad en tempel. Het was tot de afstammelingen van deze teruggekeerde gevangenen, dat de Zaligmaker in het Midden des Tijds kwam. Nadat zij Hem hadden verworpen, weende Hij over hen en verklaarde, dat hun huis hun ledig gelaten zou worden en dat zij Hem van toen af niet zouden zien, totdat zij zouden zeggen: Gezegd is Hij, die komt in den naam des Heeren.

In het jaar 70 n. C. werd Israël nog verder verstrooid, toen Titus, de Romein, tegen Jeruzalem opkwam, de stad innam en de inwoners in slavernij bracht. Toen Jakobus, de apostel, zijn brief schreef, adresseerde hij deze: „aan de twaalf stammen, die in de verstrooiing zijn”.

Maar hoe hielp dit alles de belofte, aan Abraham gemaakt, te vervullen? Van welk voordeel waren deze deportaties en evangennemingen voor het menschelijk ras? Wel, door dat middel sprenkelde God het bloed van Israël onder de naties en het is het bloed, dat gelooft, het bloed van den vader der geloovigen. Dat verkozen bloed, dat naar verkoren geesten vraagt, werd over de geheele wereld verstrooid, zoodat in de laatste dagen, als het Zion van God opgericht en de weg voor de komst van den Messias bereid is, vanuit alle natiën onder den hemel de kinderen van Israël zullen komen om hun God en Koning te ontmoeten. Aan dit werk is reeds begonnen. Het was de God van Israël, die stierf om het menschedom te verlossen en het was het huis van Israël, door Zijn profeten en apostelen, dat de weg voor Hem bereidde en het werk, dat Hij begon, voortzette.

De verstrooiing van het bloed van Abraham, Izaak en Jakob was een zegen voor de naties, daar het verspreiden van het Evangelie onder hen vergemakkelijkt werd. De boodschap van Zaligheid, die het roode spoor van Israëls martelaarschap volgde, werd zoo veel gretiger ontvangen, vanwege de aanwezigheid van de kinderen van Israël onder de menschen, waaronder de Apostelen en hun vrienden dienden.

In andere opzichten werd de weg ook bereid. Door zijn groote

overwinningen breidde Alexander de Groote zich uit van Macedonië tot zelfs het oostelijk liggend Indië en verspreidde een kennis van de Grieksche taal, waarin het Nieuwe Testament later werd vertaald; en de Romeinen, toen zij alle andere naties hadden vernietigd en de wereld regeerde, maakten groote militaire wegen, die zich van Rome tot in de onbeschaafde landen uitstrekten en langs deze wegen gingen de apostelen, de zeventigers en de ouderlingen, die de blijde tijding van zaligheid verkondigden. Waar zij ook gingen, vonden zij het bloed van Israël, want de weg was voor hen bereid geworden. Het zou voor hen onmogelijk geweest zijn het werk, dat zij deden, te doen, als de Heere den weg niet bereid had. In vijftig jaren, uitgaand van Jeruzalem, hadden zij den evangeliestandaard in elke voorname stad van het Romeinsche keizerrijk opgericht, van Scythin in het noorden tot Ethiopië in het zuiden en van Indië in het oosten tot Brittannië in het westen. Zij waren uitgezonden om het Evangelie tot iedereen te prediken, maar wie ontvingen de getuigenis? Het was het bloed van Israël, dat onder de naties verstrooid was en doordat zij de waarheid aannamen, waren zij een voorbeeld voor hun buurlui, de Heidenen en zodoende trokken zij velen van hen in de kudde, aldus hun de zegeningen gevend, die God aan Abraham had gegeven.

Hetzelfde herhaalde zich nadat deze Kerk georganiseerd was. Het Evangelie werd eerst in de Vereenigde Staten en in Canada gepredikt, maar in 1837 stak het den Atlantischen Oceaan over en het werd in Lancashire, Engeland, gepredikt, waar geheele dorpen tot de Kerk toetraden, die bekeerd werden door de machtige getuigenis van de Ouderlingen van Israël. Vandaar verspreidde het zich naar alle deelen. In ongeveer acht maanden doopten zij meer dan 1500 zielen. In Herefordshire was het werk niet minder wonderlijk. Geheele kerkelijke gemeenten kwamen met hun predikers in de kudde. De God van Israël had den weg bereid.

Velen van de eerste Engelsche bekeerlingen hebben verklaard, dat zij in een visioen de ouderlingen aan hun kusten hebben zien landen. Zij kenden hen, toen zij kwamen, omdat de Heere hun in droomen en visioenen had getoond, dat deze menschen zijn dienst-knechten waren. Hun bekeerlingen waren, evenals zij zelf, van het bloed van Israël, het bloed van Efraïm, die zich in vroegere dagen onder de volkeren had verward.

En de man Joseph Smith, die de fundatie van het werk der laatste dagen heeft gelegd, wie en wat was hij, dat hij aldus gekozen moest worden? Hij was een afstammeling van Abraham, Izaak en Jakob, een afstammeling van Jozef, die in Egypte verkocht is geworden, een afstammeling van Efraïm, wiens afstammelingen zich met de Heidenen hadden vermengd. Hij richtte de banier op voor de vergadering van Israël, doch leefde niet lang

genoeg, om de groote onderneming te voleindigen. Hij vergaderde een gedeelte van den halven stam van Efraïm en bracht het Boek van Mormon voort, het hout van Jozef, om het met het hout van Juda te zamen te brengen, ten einde valsche leer te onderdrukken en de waarheid te bevestigen. Hij bouwde tempelen, ontving het Priesterschap en de verordeningen voor de zaligheid van de levenden en dooden, predikte het evangelie, of liet het prediken op beide halfronden en ving het werk van de toevergadering van Israël en ook het opbouwen van Zion aan — een werk, dat de glorierijke komst van den Heere voorafgaat. Doch het martelaarschap kwam en zoo leefde hij niet lang genoeg om al de stammen te vergaderen. Maar het werk, hetwelk hij heeft ingewijd, zal voortgaan, totdat geheel Israël is vergaderd en de profetieën van Jesaja, Jeremia en Ezechiël vervuld zijn. „Hoort des Heeren woord, gij heidenen en verkondigt in de eilanden die verre zijn en zegt: Hij, die Israël verstrooid heeft, zal hem weder vergaderen en hem bewaren als een herder zijn kudde”.

Maar waarom deze vergadering? Waarom geschiedt dit alles? Wat is het doel?

Het Huis van Israël moet vergaderd worden, omdat het de God van Israël is, Die komen zal om de aarde te regeeren en de kinderen van Israël zijn het eenige volk, die het recht hebben den weg voor Hem te bereiden en Hem, als Hij verschijnt, te ontmoeten. God werkt door het Huis van Israël om zegeningen aan de geheele menschheid te schenken. „In u, Abraham, en in uw zaad zullen al de natiën der aarde gezegend worden”.

Wij Heiligen der laatste Dagen zijn ten deele Heidenen, maar wij hebben genoeg van het bloed van Israël in onze aderen om de boodschap, die gekomen is te herkennen en op prijs te stellen en zijn niet beschaamd om te bukken en den diamant uit het stof op te rapen; want een diamant is een diamant, of hij al aan uw voeten in het stof blinkt, of in de kroon van een koningin schittert.

God zal komen om op de aarde te regeeren, om haar te heiligen en haar voor de celestiale heerlijkheid toe te bereiden, want nadat zij als door vuur voorbijgegaan zal zijn, zal zij hersteld worden en in een celestiale sfeer veranderd worden. Dat is de bestemming voor onze moederplaneet. Zij houdt de celestiale wet, daarom zal zij geheiligd worden en ten slotte verheerlijkt worden, als het eeuwige verblijf van celestiale wezens. De Koning zal tot Zion komen, een stad, die op het Noord-Amerikaansche vasteland zal gebouwd worden en dan zal Hij te Jeruzalem in het land Palestina verschijnen.

In het begin (1831) werd een kolonie naar „Jackson County”, Missouri gestuurd om de fundatie van Zion te leggen, op grond, die door den Profet Joseph Smith voor dat doel was ingewijd. Maar hun werd niet toegestaan, daar voor meer dan ongeveer

twee jaren te verblijven; zij werden aangevallen en verdreven en niet toegestaan terug te komen. De Heere zeide, dat Zion niet uit zijn plaats zou bewogen worden, niettegenstaande zijn kinderen verstrooid waren en dat de reinen van hart te zijner tijd zouden terugkeeren en de woeste plaatsen van Zion opbouwen. Het Nieuwe Jeruzalem zal in Jackson county, Missouri staan, want de mond des Heeren heeft het gesproken; en het oude Jeruzalem zal op haar tegenwoordige plaats opgebouwd worden. Orson Hyde, een apostel, door den Profeet Joseph Smith uitgezonden, heeft dat land in 1841 toegewijd; hij beklom den Olijfborg en zond een meest vurig gebed op voor den terugkeer van Juda naar zijn vroeger erfgoed. De Joden zullen naar Jeruzalem terugkeeren en de andere stammen zullen naar Zion vergaderen. Orson Hyde zeide door profetie, dat Groot Brittannië een instrument in de hand des Heeren zou zijn voor de herstelling van het Huis van Juda en deze profetie begon haar vervulling te hebben in den grooten wereldoorlog, toen Generaal Allenby aan het hoofd van een Britsch leger, Jeruzalem innam, de Turken verdreef en in dat land den weg voor het zelfbestuur der Joden opende. De heer Herbert Samuel, een Engelsche Jood, werd aangewezen Palestina te regeeren.

Jezus Christus zal naar Zion komen en zal dan naar Jeruzalem gaan, waar Hij, overeenkomstig de profetieën, de Joden van een dreigende verwoesting door de natiën, wier legers tegen hen zullen staan, zal redden. Hij zal Zijn voet op den Olijfborg zetten, die in tweeën zal splijten, en de Joodsche natie, die zich dan voor Hem zal vernederen, zal met bezorgdheid vragen: „Wat zijn deze wonden in Uw handen en in Uw voeten?” En Hij zal antwoorden: „Deze zijn de wonden, die Ik ontvangen heb in het huis mijner vrienden”. Dan zullen zij, te midden van groot geweën, hun Messias herkennen, Dien zij te voren niet herkenden en dit zal de bekeering van het Huis van Juda zijn. Intusschen zal het werk der toevergadering van Efraïm en de andere stammen voortgaan, tot dat het voltooid is. In het duizend-jarig rijk zal het Koninkrijk van God twee hoofdsteden hebben, Zion in Amerika, Jeruzalem in Palestina en deze woorden van den profeet zullen dan worden vervuld: „Uit Zion zal de wet uitgaan en des Heeren Woord uit Jeruzalem”. Amen.

DE GRAVEN ZULLEN WORDEN GEOPEND. *)

En de dooden zullen leven.

„Wat? Wordt het bij ulieden ongeloofelijk geoordeeld, dat God de dooden opwekt?” (Hand. 26 : 8). Zoo vroeg Paulus aan Koning

*) Zondagsschoolles voor Onders- en Theologieklas.

Agrippa, toen hij, ongeveer dertig jaren na de opstanding onzes Heeren, als gevangene voor hem stond. In dien tijd hadden de Apostelen en de heiligen ernstig te lijden van vervolgingen ter wille hunner standvastige getuigenis van den gekruisigden en verreezen Christus.

De machtige Sadduceeën loochenden de werkelijkheid eener opstanding; hunne tegenstanders, de Farizeeën, betuigden geloof in de opstanding te hebben, maar allen, behalve degenen, die door geloof en bekeering tot het Christendom waren bekeerd, hielden de plechtige getuigenissen omtrent Christus' opstanding voor verdichtsels en valsche.

Dat de geest van Jezus Christus uit de verblijfplaats der geesten terugkeerde en wederom in het lichaam binnenging, hetwelk tot dusver in de grafombe rustte, wordt in de Heilige Schrift op bijzondere wijze bevestigd. In den vroegen morgen van dien meest gedenkwaardigen Zondag in de geschiedenis, werd Hij door Maria Magdalena en daarna door anderen gezien, van wie sommigen eerbiedig Zijn voeten mochten aanraken. Des avonds stond Hij temidden der Apostelen en stilde hunne vrees door de zekerheid gevende aansporing: „Ziet Mijne handen en Mijne voeten, want Ik ben hetzelfde; tast Mij aan, en ziet; want een geest heeft geen vleesch en beenderen, gelijk gij ziet, dat Ik heb”. (Lucas 24 : 39).

Dat het lichaam, hetwelk zij aanschouwden, hetzelfde was als dat in hetwelk de Heere had geleefd temidden van hen, bleek uit de aanwezigheid der wonden, die de kruisigers hadden veroorzaakt. Om aan het devote gezelschap nog meer zekerheid te geven, dat Hij geen schaduw, geen onstoffelijk wezen was, maar een levende Persoon met lichaamsorganen, inwendige zoowel als uitwendige, vroeg Hij: „Hebt gij hier iets om te eten?” Zij brachten gebraden visch en ander voedsel, en „Hij at het voor hunne oogen”. Christus was de eerste van alle menschen die, geest en lichaam vereenigd, opstond uit het graf als een verreezen, onsterfelijk gemaakte Ziel. Daarom wordt Hij terecht genoemd „de eersteling dergenen, die ontslapen zijn”, en ook „de eerstgeborene uit de dooden”. (1 Cor. 15 : 20; Col. 1 : 18; Openb. 1 : 5). De overwinning over den dood, aldus door den vóór-verordineerden Verlosser van het menschengeslacht behaald, was op positieve en talrijke wijzen voorspeld. Dat er een letterlijke opstanding zal komen voor allen die op aarde hebben of zullen hebben geleefd en gestorven zijn, wordt eveneens in de Schrift overtuigend aangetoond.

Twee algemeene opstandingen worden genoemd, deze kunnen wij onderscheiden in de eerste en de laatste, of respectievelijk in de opstanding der rechtvaardigen en die der onrechtvaardigen. Hoort Christus' woorden zelf, welke op de dooden en hunne verzekerde voortkoming betrekking hebben: „want de ure komt, in dewelke allen, die in de graven zijn, Zijn stem zullen hooren. En

zullen uitgaan, die het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens, en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis". (Joh. 5 : 28, 29).

De eerste opstanding begon met die van Jezus Christus en werd, zooals wij lezen, door andere gevolgd: „En de graven werden geopend, en vele lichamen der heiligen, die ontslapen waren, werden opgewekt. En uit de graven uitgegaan zijnde, na Zijne opstanding, kwamen zij in de heilige stad, en zijn velen verschenen". (Matth. 27 : 52, 53).

De opstanding der rechtvaardigen zal algemeen zijn ten tijde van des Heeren naderende komst in glorie; doch een vastgestelde rangschikking, gelijk Paulus zegt, zal worden in acht genomen: „Maar nu, Christus is opgewekt uit de dooden, en is de eersteeling geworden dergenen, die ontslapen zijn. Want dewijl de dood door een mensch is, zoo is ook de opstanding der dooden door een mensch; want gelijk zij allen in Adam sterven, alzoo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar een iegelijk in zijn orde; de eersteling Christus, daarna die van Christus zijn, in Zijne toekomst". (1 Cor. 15 : 20-23).

Het Duizendjarig Rijk zal door een glorierijke opstanding der rechtvaardigen uit de macht des doods worden ingewijd, en van hen staat geschreven: „Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen heerschen, duizend jaren". (Openb. 20 : 6). En van de onwaardige lezen wij deze angstwekkende tegenstelling: „Maar de overigen der dooden werden niet weder levend, totdat de duizend jaren geëindigd waren".

Omtrent het op handen zijn Zijner komst en in verdere toelichtingen aangaande het onderscheid tusschen de opstanding der rechtvaardigen en die der onrechtvaardigen, heeft de Heere in de afgelopen eeuw door openbaring gezegd: „Geefst gehoor, want ziet, de groote dag des Heeren is nabij. Want de dag komt, dat de Heere Zijne stem zal doen hooren van uit den hemel, de hemelen zullen beven, de aarde zal sidderen, de bazuin van God zal lang en luid klinken en tot de slapende natiën roepen: Gij heiligen, staat op en leeft, gij zondaars blijft en slaapt totdat Ik wederom roepen zal." (Leer en Verbonden 43 : 17, 18).

Het Boek van Mormon is duidelijk in zijn beschrijving van de letterlijke en algemeene opstanding: „Nu, er is een dood, genaamd de tijdelijke dood; en de dood van Christus zal de banden van dezen tijdelijken dood verbreken, zoodat allen uit dezen tijdelijken dood zullen verrijzen. De geest en het lichaam zullen wederom in hunne volmaakte gedaante vereenigd worden; zoowel beenderen als gewrichten zullen tot hare eigene gedaante hersteld worden gelijk zij nu zijn, en wij zullen voor God gebracht worden,

wetende, zooals wij nu weten en een volkomen herinnering hebben van al onze schuld. Nu, deze herstelling zal tot allen komen, zoowel jong als oud, gevangene als vrije, man als vrouw, goddelooze als rechtvaardige en er zal niet zooveel als een haar van hun hoofd verloren gaan, maar alle dingen zullen tot hunne eigene gedaante hersteld worden, zooals die nu zijn, of in het lichaam, en allen zullen gebracht en gesteld worden voor den rechterstoel van Christus den Zoon en God den Vader, en den Heiligen Geest, die een eeuwig God zijn; ten einde geoordeeld te worden naar hunne werken, hetzij zij goed of kwaad zijn". (Alma 11 : 42-44). Uit „Vitality of Mormonism", door J. E. Talmage. Vertaald door A. J.

AFSCHEIDSGROET.

Volgens de Heiligen der laatste dagen bestaat er een evolutiestelsel, dat zich tot in de eeuwigheid uitstrekt. Het vervullen eener zending, werkzaam zijn in den dienst des Heeren, vormt een gedeelte van dit eeuwigdurend proces van vooruitgang.

Vele ondervindingen zijn door ons opgedaan; alle kunnen ze aangewend worden tot ons goed. Duidelijk hebben wij waargenomen, gedurende de laatste 28 maanden (de periode onzer zending) dat door Gods geboden te onderhouden, vooruitgang voor een ieder te verkrijgen is. Juist het ongehoorzaam zijn aan de heilige wetten van Eeuwig Leven verlaagt den mensch.

Broeders en zusters, wij nederige dienstknechten des Heeren, zijn ontslagen van onze zending. Wij hebben getracht het Evangelie, de kracht Gods tot Zaligheid, te prediken, het anderen deelachtig te doen worden. Meer overtuigd dan ooit te voren, dat dit Heilig Woord van den Hemel in deze dagen geopenbaard, het Ecnigste Plan is, waardoor wij dien eeuwigen vooruitgang, het Eeuwig Leven, kunnen bemachtigen, zijn onze laatste woorden: Leeft het Evangelie, volhardt tot het einde en Uw overwinning is gewis.

Hartelijk dank voor de liefdevolle hulp door U aan ons verleend. Wij waardeeren Uw goedheid en geloof ten zeerste. Uw broederen:

FRANCIS H. GUNNELL.

RUPERT RAVSTON.

JOHN B. BERNARDS.

DE VERJAARDAG VAN DEN PROFEET.

Den 22en November j. l. vierde Pres. Heber J. Grant zijn 71en verjaardag. Dankbaar is het verbondsvolk Gods voor hun beminden leider. Moge hij gezegend en geïnspireerd worden door Hem, onder Wiens toezicht en leiding hij zijn belangrijk en moeilijk werk verricht.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: TH. SIPKEMA

GEEN DWANG MAAR EEN VOORRECHT.

Met betrekking tot het Evangelie van onzen Zaligmaker bestaat geen dwang. Natuurlijk als mensch hebben wij vele plichten na te komen. We leven in een wereld waar we elkander's steun noodig hebben om als een gemeenschap of natie te bestaan. Zouden we alles alleen, op ons eigen houtje doen, dan zouden wij er niet veel van terecht brengen. Allen hebben wij toch verschillende gaven en om in een volle mate de vreugde des levens te genieten, moeten wij allen met deze door God aan ons geschonken talenten werken. Voor het werk, dat wij doen, ten einde in ons dagelijksch onderhoud te kunnen voorzien, krijgen wij een loon. Maar ook datgene, hetwelk wij verdienen, is niet allemaal voor ons. Het land, waarin wij wonen, vraagt een vergoeding, een huur, zoodat het het huis netjes en in orde kan houden, de „dienstboden” des Rijks betaald kunnen worden enz. Laten wij op het oogenblik niet spreken over het eventueel „teveel” moeten betalen. Allen zijn wij het eens, dat wij ons deel moeten doen. Nu, indien wij het van ons vereischte bedrag niet op tijd voldoen, dan krijgen wij een aanschrijving om een beetje voort te maken. Bij verdere nalatigheid pakken ze (de ambtenaren, die daartoe gemachtigd zijn) ons bij den arm en zeggen ons voorzichtig te zijn en onze verplichtingen tegenover het rijk niet te veronachtzamen. Ook beloopt de kans onze bezittingen te verliezen; de staat maakt ze te gelde en van het ingekomen bedrag wordt het door ons aan het land verschuldigde geld betaald.

Nu hebben wij in het Koninkrijk van God ook verscheidene dingen, die noodig zijn. Zeker, dat Koninkrijk is verschillend van alle andere koninkrijken. Geen tijdelijke, doch een Eeuwige Koning regeert daar. En alhoewel deze geheele aarde aan dien Koning behoort, oefent Hij toch niet altijd macht uit om hun, die zich onrechtmatig land en middelen hebben toegeëigend, het overvloedige te ontnemen.

Maar Hij vraagt aan al Zijn kinderen om iets voor Zijn Koninkrijk te doen. Geen dwang, geen „u moet”, komt daarbij te pas. Noch staat er een straf op, dat huisboedel enz. in beslag genomen zal worden. Maar aangenaam is het betalen der tiende, want dat is de door den Heere gevraagde vergoeding, wel. En zij, die den Messias innig liefhebben, zouden toch niet toonen, dat hun dub-

beltjes hun meer lief zijn. Let wel, dat het Koninkrijk verschillend is van alle andere koninkrijken, dat de door u verleende steun niet gebruikt wordt om de dienstknechten en dienstmaagden te betalen, die Hij in Zijn Koninkrijk heeft aangesteld. Zij doen hun liefdewerk voor niets. Een heerlijk Koninkrijk, niet waar? Zoudt ook u daar een waardig burger in willen zijn? De Heere wil dat heel gaarne. Al uw steun, dien u schenkt, is voor het opbouwen van Zijn Rijk hier op aarde.

De zelfzuchtige rijke, gelukkig niet alle rijken, zucht misschien en kijkt vol medelijden naar zijn geliefde schat (geld), waarvan hij rechtens schieden moet. Maar neen, hij doet het niet, volgens hem kan hij niet. Maar dat is natuurlijk niet waar. O, leest toch, gij liefhebbers van geld, den algemeenen brief van den Apostel Jacobus, het vijfde hoofdstuk. Deze verkoren dienstknecht des Heeren doelde op al deze dingen. Bewaart u, o rijke wereld, voor dit „onheil”; dat u uw ziel toch niet zult verliezen!

En gij armen, troost u in uw lot. Is het soms zwaar voor u uw deel te geven, omdat uw huisgezin zooveel noodig heeft, denkt dan aan de beloften van uw Hemelschen Vader en ook aan de wonderschoone, moed-gevende woorden, gesproken door Hem, Die alles heeft gegeven, zelfs Zijn leven. Ik bedoel Zijn woorden aangaande het door de arme weduwe in het bakje geworpen geldstukje. „En Jezus gezeten zijnde tegenover de schatkist zag hoe de schare geld wierp in de schatkist; en vele rijken wierpen veel daarin. En daar kwam een arme weduwe, die wierp twee kleine penningen daarin, hetwelk is een oort. En Jezus zijn discipelen tot zich geroepen hebbende, zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat deze arme weduwe meer ingeworpen heeft dan allen die in de schatkist geworpen hebben; want zij allen hebben van hunnen overvloed daarin geworpen, maar deze heeft van haar gebrek, al wat zij had, daarin geworpen, haren ganschen leeftocht. (Marcus 12 : 41-44).

In deze dagen heeft de Heere aangaande de middelen, die tot den vooruitgang van Zijn Kerk aangewend worden, gezegd: Ziet, thans is het „heden” genoemd (tot de komst van den Zoon des menschen), en voorwaar het is een dag van offerande en een dag voor de tienden van Mijn volk.

Heeft u God lief? Toont het. Denkt erom het is alles voor Hem, niet voor den een of anderen arbeider in 's Heeren wijngaard.

Het is geen dwang, het is een voorrecht. Dat vindt u toch ook?

Th. S.

Indien gij Mij liefhebt, zoo bewaart Mijne geboden.

De Heiland.

WANNEER HEEFT OPENBARING OPGEHOUDEN?

Allen, die den heiligen bijbel aannemen voor wat hij werkelijk is, verklaren door dat aannemen als een voldongen feit, de werkelijkheid van directe verbinding van God met den mensch.

Door het geheele patriarchale tijdperk van Adam tot Mozes, dat de verschillende bedeelingen en het achtereenvolgend afvallen van het Evangelie van den toen onbelichaamden, doch verkozen en voorverordineerden Heer en Zaligmaker Jezus Christus, omvat, werd de stem van God door sterfelijke ooren vernomen, die de menschen tot bekeering riep en den waterdoop en het ontvangen van den Heiligen Geest door het opleggen der handen als de noodzakelijke en onveranderlijke voorwaarden der zaligheid predikte. Zie Paarl van Groote Waarde; en het Boek van Mormon, Alma 22 : 12-14.

Van Mozes tot Johannes den Dooper was de Israëlietische regeering, bestuurd door Richters en Koningen, in werkelijkheid een godsregeering, want gedurende die reeks eeuwen waren er profeten, die met bevoegdheid, beide tot de menschen en tot hun regeerders, spraken en getuigden: „Aldus spreekt de Heere”.

Daarna kwam de Dooper als een stem in de wildernis, die luid de oude en toch altijd nieuwe roepstem van God deed hooren: „Bekeert u” en hij bediende den doop door onderdompeling voor de vergeving der zonden. Johannes' bevoegdheid om te prediken en te doopen was niet de uitspraak van de Sanhedrin (een Joodsche Hooge Raad, Red.) noch een toestemming van een der groote theologische scholen. Hij verklaarde, dat hij door God was aangesteld.

En de Machtige volgde en verklaarde, dat Hij gezonden was en dat de leer, die Hij onderwees van Zijn Vader was en niet Zijn eigen. Aldus getuigde de Heere, dat Hij een openbaarder was, die van God ontving en vrij aan den mensch gaf.

Dat de Kerk door onmiddellijke openbaring, gedurende de periode van de Apostolische bediening, werd geleid, wordt overvloedig door de oude Schrift bevestigd, van het eerste hoofdstuk der Handelingen af tot het laatste van de Openbaring toe. Zeer zeker verviel daarom openbaring als een gave van de Kerk niet, toen onze Heer ten hemel voer.

Johannes de Apostel zegt nadrukkelijk, dat het laatste boek van het Nieuwe Testament, in onze gangbare compilatie, geen zelfstandige productie van hemzelf is, maar:

„De openbaring van Jezus Christus, die God hem gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te toonen de dingen, die haast geschieden moeten en die Hij door Zijn Engel gezonden en Zijn dienstknecht Johannes te kennen gegeven heeft”. (Openbaring 1 : 1).

De vroegere Kerk werd ontegenzeggelijk gezegend door speci-

fieke openbaring van God door Zijn dienstknechten, die tot de macht en de bevoegdheid in het Heilig Priesterschap verordineerd waren, en in het licht van dit feit, komen wij voor de gewichtige vraag te staan: Wanneer heeft God opgehouden aldus tot Zijn Kerk te spreken?

Voor eeuwen heeft men openlijk beweerd, dat de Heere opgehouden heeft om aldus te spreken. Volgens de beweringen der menschen was de canon der Schrift volledig gemaakt door de getuigenissen en testamenten van de oude Apostelen en dit in weerwil van des Heeren plechtige verzekering, dat Zijn Kerk op de rots der openbaring zou gebouwd worden. Zie Matth. 16 : 17-19.

De belangrijke waarheid is, dat openbaring aan de Kerk niet opgehouden heeft, zoolang als er werkelijk een Kerk van Jezus Christus op aarde was. Dat de Apostolische bediening door een uitgebreiden en toenemenden afval van de Kerk gevolgd werd, die overging in den afval van de Kerk zelve, beroofd van geestelijke machten en zegeningen, wordt door een redelijke uitlegging van de Kerk- zoowel als van de Algemeene geschiedenis, bewezen. Bovendien was deze afval, waardoor de wereld in geestelijke donkerheid werd gehuld, terwijl de instelling, die zichzelf de „kerk” noemde, de oogen en ook de gedachten der menschen verblindde, door haar schitterende vertooning van weelde en wereldlijke macht, voorspeld geworden, toen er nog profeten waren, die de macht hadden in den naam van den Heer te spreken.

Al zou het niet mogelijk zijn den dag of het jaar vast te stellen, waarin de vroegere kerk ophield te bestaan als een lichaam, dat door Jezus Christus als Zijn kerk werd erkend, want de afval nam toe en zeer snel, is het duidelijk, dat voor het eindigen der derde eeuw, de zoogenaamde Kerk de onderscheiden eigenschappen, die door den Heere waren genoemd en waarop door Zijn Apostelen den nadruk was gelegd, verloren had en een menschelijke instelling was geworden, die zich in haar bediening door dwalingen van de menschelijke gedachte, kenmerkte. Voor eeuwen daarna beweerde het priesterambt eenige vorm van godzaligheid, maar miste jammerlijk de kracht ervan.

Daarna echter, ter vervulling van oude profetie, werd het Heilige Priesterschap weer hersteld, niet als een herleving van de macht van het vroegere Christendom, maar als een werkelijke herstelling, welker juiste datum in de moderne geschiedenis is opgeteekend.

In 1830 werd de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen georganiseerd en heeft sindsdien onophoudelijk bekend gemaakt, dat de stem van God Zelf door profeten dezer eeuw is gehoord geworden en dat openbaring in deze laatste dagen van den hemel een plechtige werkelijkheid is, waarmee het menschedom rekening moet houden tot hun zaligheid of nadeel. „The Millennial Star”, 18 Augustus 1927. Door J. E. Talmage.

VERGETEN.

Vele malen heb ik het woord „vergeten” ernstiglijk overwogen. Vergeten kan men eigenlijk niet, maar aangezien de herinneringen van hetgeen men doorgemaakt en geleerd heeft door den loop der tijden hoe langer hoe vager worden, schrijft men ze in het „vergeetboek”, en denken velen dat ze geheel uitgewischt zijn. Zulks is voor mij onmogelijk. Elke handeling, elk woord, elke ademtocht brengt een werking in het heعال teweeg, alhoewel in vele opzichten door ons niet waarneembaar en is en blijft in ons brein gegrift. Door de kracht van den Almachtige kan alles tot ons geheugen teruggebracht worden. Het doet mij denken aan de radio, de gramfoon, de film, die al het gezegde en gebeurde terug kunnen brengen. Zal het dan niet mogelijk zijn bij den Grooten „Ik Ben” dat niets verloren gaat? Laten wij eens Zijn schepping gedenken. De natuur wijst elken dag van Zijn schepping uit. Aanschouw het licht, doorboor de duisternis. Zij herhalen en spreken van de werken van den eersten dag der schepping. Blik op naar den hemel. Deze getuigt van de werken van den tweeden dag. Ziet de droge aarde en de zeeën, bewonder het groene gras, de talloze schoone bloemen en het vruchtdragend geboomte. Zij doen u de werken van den derden dag niet vergeten. Gevoel de warmte der zon des daags en richt des nachts uw oog opwaarts naar maan en sterren. Zij fonkelen en blinken, de werken van den vierden dag bewijzende. De visschen en vogelen toonen u de werken van den vijfden dag. Ziet de beesten des velds, het wild gedierte, het vee, het kruipend gedierte, ja aanschouw den mensch, uw lichaam, de kroon der schepping. De onvergetelijke werken van den zesden dag. De schepping vergeten! Nooit.

Alhoewel genoemde machtige werken van God de grootste zijn bij ons bekend, zoo toch ook zal het kleinste gebeurde nimmer vergeten worden. Elken dag herhaalt de natuur de woorden Gods. Elken dag herhaalt de natuur ook de woorden van ons. De gevoelige plaat der natuur neemt uw handelingen, uw woorden, uw gedachten op. Zij zullen u richten in den dag des oordeels. En zij kunnen u niet bedriegen, evenmin als de gramfoonplaat of de film, die niets anders weer kunnen geven dan het gespeelde. Daarom is het oordeel zoo rechtvaardig en worden wij gemeten met de mate waarmee wij meten. Want al de verkeerde gedachten en zonden staan als getuigen tegenover ons. Maar de Vader in Zijn genade heeft ons een Pleiter gegeven, Die de zonden der wereld op Zich genomen heeft. Door Zijn vergevensgezindheid zal Hij al het verkeerde, van degenen, die Hij waardig acht de kroon des eeuwigen levens te ontvangen, wegwerpen in de buitenste duisternis; gelijk een afgedankte gramfoonplaat of een

versleten film weggeworpen wordt als vuilnis, of verbrand wordt, om nooit meer gebruikt te worden. Daarom laat ik deze keer niet zeggen: „Vergeet niet het gebed”, maar „Verzuim niet het gebed”, opdat u kracht moogt ontvangen het goede te doen en het kwade na te laten, om eenmaal het voorrecht te ontvangen in Zijn tegenwoordigheid terug te keeren.

JOH. SIPKEMA.

Met heel veel blijdschap plaatsen wij dit zeer interessante artikeltje, ons door Ouderling Joh. Siphkema toegezonden. Door zijn woorden te lezen, weten wij, dat hij, zooals hij zoo ijverig gedurende zijn zendingsjaren heeft gedaan, het Evangelie wenscht te prediken en bovenal te leven. Moge God hem en zijn vrouw zegenen in de Ringen van Zion, waar zij thans voor bijna een jaar gewoond hebben.

(Red.)

VOORZICHTIGHEID EN VERTROUWEN OP GOD IS NOODIG.

Stelt nimmer vleesch tot Uw arm.

Broeder Woltjer uit Groningen heeft ons in eenige regelen een zeer belangrijk en tevens dankbaar voorval gemeld. Belangrijk omdat het ons, wat voorzichtigheid betreft, zooveel leert; dankbaar omdat we hieruit verstaan, dat God rechtvaardig is.

J. Aukema, eens een lid van 's Heeren Kerk en toen een ijverig arbeider in Gods wijngaard, heeft eenige weken geleden dit leven vaarwel gezegd. Meermalen heeft hij getuigenis gegeven van de zegeningen, die hij bevoorrecht was te smaken, omdat hij gehoorzaamheid had betoond aan de wetten van het Evangelie van den Zaligmaker. Het waren de resultaten waar de apostel Paulus zoo mooi over schrijft in zijn eersten zendbrief aan de Corinthiërs (hoofdstuk 15). Maar hecht als een getuigenis ook moge zijn, en in dit geval een getuigenis dat God in deze dagen persoonlijk tot Zijn dienstknecht, den profeet, heeft gesproken, door Gods geboden te verzaken, wordt een vaste getuigenis los gemaakt en de mensch verliest haar. Aldus is, tot ons diep leedwezen, het geval geweest met J. Aukema, dien wij eenmaal „broeder” mochten noemen. Onlangs werd hij ernstig ziek en zooals dan altijd gebeurt, gaan de gedachten langs de paden, die in dit sterfelijk leven betreden zijn. Een pad van rozen, bewandeld door broeder J. Aukema, kwam hem weer heel helder voor den geest. Want hij had voor 26 jaren dezen weg bewandeld. Maar door niet op het Evangelielicht te letten, was hij van den rozenweg afgeraakt en op het ziekbed dacht hij aan den heerlijken geur (zegeningen) van de rozen, die langs dezen weg zoo prachtig bloeiden. Zij waren rozen, die in tijden van verdriet, troost brachten, in tijden van twijfel, hemelsch

advies, in tijden van ziekte, beterschap. Het was dan ook op het oogenblik van ziek-zijn, dat broeder J. Aukema de Ouderlingen der Gemeente riep en zich liet zalven en vertelde, hoe bedroefd hij was, dat hij in de duisternis was geraakt en het licht had verloochend, en zoo tegen de waarheid had gestreden. Door menschen, die niet oprecht en eerlijk met hem waren omgegaan, waren hem dingen verteld, die hem tegen de Kerk van Christus in opstand hadden gebracht. Aldus schrijft ons broeder Woltjer.

Moge God ons allen zegenen, dat wij zooveel kennis en wijsheid mogen opdoen, zoodat bij ons nimmer het licht van het Evangelie zal uitgaan, hetwelk alleen door eigen ongehoorzaamheid kan plaats hebben.

TEEKENEN DER TIJDEN.

Soms beschouwen wij dergelijke berichten (doelend op berichten betreffende de snelle verspreiding van het atheïsme) als te pessimistisch, maar het geval is, dat de kerkleiders zelf beseffen, dat zij met een nederlaag worden bedreigd.

Een bewijs van dit feit is te vinden in het Internationaal Kerkcongres dat den 3en Augustus j.l. te Lausanne, Zwitserland, plaats vond. Het doel van deze bijeenkomst was om, indien mogelijk, een eenvoudig plan te beramen, waardoor de verschillende godsdienstenorganisaties te scharen. Het kunnen vereenigen en zich tegen den vijand scharen. Een Amerikaansche afgevaardigde, Bisschop Brent van New York, vertelde de conferentie, dat „alleen door eenheid kan het Koninkrijk van God onder de menschen worden opgericht“.

Dat is waar, maar er moet bijgevoegd worden, dat er iets werkdadigs of tastbaars moet zijn, waartoe men zich kan voegen. Men kan geen resultaten verkrijgen door zich om een denkbeeldige Godheid, of bij een onzichtbare kerk en een zelfaangesteld priesterschap te scharen. Het Evangelie van Jezus Christus is een kracht in de wereld, een kracht zooals stoom, electriciteit en zwaartekracht. Het is de kracht Gods tot Zaligheid. En dat beteekent, verlost te zijn van het kwade, van onwetendheid en bijgeloof, van ziekte en lijden, van vijandschap, twist en bloedvergieting, van zonde met al haar gevolgen. Dit kwade te overwinnen kan slechts alleen geschieden door de beginselen van het Evangelie in toepassing te brengen, d. w. z. de leeringen van Jezus toepassen aan ons dagelijksch leven, aan familiebetrekkingen, aan onze zaken, aan politieke zoowel als sociale toestanden.

De eerste Christenen hebben door hun levenswijze meer verkregen dan door hun prediking. En dit is de eenige manier waarop het Evangelie een kracht Gods tot zaligheid gemaakt kan worden. Niets kan er tot stand gebracht worden, alvorens de bijl aan den wortel van den boom, die kwade vrucht voortbrengt, gelegd is en het zaad der rechtvaardigheid, onder leiding van den goddelijken Landman, in zijn plaats is gezaaid geworden.

Het komt mij voor, dat den profeten van Juda in een visioen vergund werd deze laatste dagen te zien. Ik bedoel in het bijzonder Jesaja. De Geest opende zijn oogen en hij zag zijn verstrooid volk in de laatste dagen vergaderen en de heidenen tot hun licht komen. Hij zag ze over de

zee en in karavanen over land komen. Hij zag ze hun kudde en rammen naar het altaar van God brengen als een vrijwillig offer. Dit alles was hem helder en duidelijk, maar daarna werd zijn visioen minder duidelijk en wat hij zag, deed hem in verbazing uitroepen: „Wie zijn dezen, die daar komen gevlogen als een wolk en als de duiven tot haar vensters?”

Hij zag ze van de eilanden der zee komen, zooals de schepen van Tarsis ten tijde van Salomo kwamen, als zij haar zilver en goud van verre aanbrachten. „Wie zijn dezen?”

Ik geloof dat het luchtverkeer deze vraag nu beantwoordt. De tijd kan niet ver af zijn, wanneer Jeruzalem door middel van het luchtverkeer met de handelswereld in verbinding zal staan. Dan zullen de luchtschepen met hun kostbare vracht; de Zeppelins gelijk groote wolken en de andere machines gelijk duiven, letterlijk naar de heilige stad komen.

Als dit een juiste verklaring van Jesaja 60:8 is, dan is de vooruitgang van het luchtwezen een ander teeken van de toekomstige regeering van onzen Heer.

Uit „The Juvenile Instructor”, door J. M. Sjodahl.

ZENDINGSNIEUWS.

Aangekomen.

Den 13en November j.l. is uit Zion aangekomen, Ouderling S. Vuyk, broer van Ouderling M. Vuyk, die van 't voorjaar, na een zeer goede zending vervuld te hebben, naar Zion is vertrokken. Onze wensch is, dat Ouderling S. Vuyk in het prediken van Gods Heilig Woord evenveel ijver aan den dag zal leggen, als zijn broer. Amsterdam is hem aangevozen om te arbeiden.

Ontslagen.

Ouderling B. A. Weight is van zijn zending in Nederland eervol ontslagen. Trotsch kunnen zijn vader en moeder op hem zijn. Dubbele vreugde zullen zijn ouders genieten, als hun zoon terugkomt, want deze terugkomst zal bij hen in herinnering brengen het wonderschoone werk door een hunner andere zoons, R. E. Weight, gedaan, die in 1923 Nederland als eervol ontslagen zendeling verliet.

Verplaatst.

Ouderlingen: R. J. Hutchinson van President van het Amsterdamsche district tot President van het Rotterdamsche district, D. Simmons van president der vertakking Amsterdam tot president van het Amsterdamsche district, D. G. Thomas, werkzaam te Amsterdam tot president van de Amsterdamsche Gemeente, W. M. Chipman van Amsterdam naar Den Haag, J. F. Kikkert van Den Haag naar Amsterdam, C. S. Stephens van Den Haag naar Zutphen, R. M. Davcy (onlangs aangekomen) naar Den Haag, M. E. Carr van Deventer naar Rotterdam, F. E. Mitchell van Den Helder naar Deventer, R. Springer van Amsterdam naar Den Helder, M. Webb van Zutphen naar Doetinchem en T. J. Seeley van Arnhem naar Doetinchem.

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkshesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.